

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/71/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010048
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3617010048.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Rastislava Vranku v trestnej veci proti obžalovanému T. U., nar. X.X.XXXX v N. nad N., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.a), písm.b) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.d), § 139 ods.1 písm.c), § 127 ods.4 Tr.zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 5. decembra 2017 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 15.mája 2017, sp. zn. 2T/19/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 15. mája 2017, sp. zn. 2T/19/2017 bol obžalovaný T. U. podľa § 285 písm. a) Tr.por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske č.k. Pv 424/16/3305-26 zo dňa 13.03.2017, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d), § 139 ods. 1 písm. c), § 127 ods. 4 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 16.11.2016 v čase okolo 17,35 hod. v A., na D. ulici č. XXX/XX najskôr pri vchodových dverách do bytu č. XX pod vplyvom alkoholu vulgárne nadával svojej dcére G. B., načo G. B. prešla do obývačky tohto bytu a sadla si, pričom obžalovaný prišiel k nej a znova jej vulgárne nadával, chytil ju za krk, začal ju škrtiť a vyhrážať sa jej zabitím, pričom ju chytil za ruky v oblasti ramien a odstrčil ju od seba smerom na gauč, čomu sa poškodená bránila a následne ju obžalovaný dvakrát udrel dlaňou ruky do oblasti tváre, po čom sa poškodenej podarilo uvoľniť a prejsť smerom k chodbe, kde ju obžalovaný opäť chytil pod krk a vyhrážal sa jej zabitím, pričom uvedeným konaním obžalovaný vzbudil u svojej dcéry G. B. dôvodnú obavu o jej život a zdravie a spôsobil jej hematómy v oblasti pravého ramena, v dôsledku ktorých vyhľadala lekárske ošetrovanie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej 15 dňovej lehote, včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného pre nesprávnosť výrokov o oslobodení obžalovaného, t. j. výrokov o vine a treste. V jeho písomnom odôvodnení poukazyval na to, že podľa jeho názoru okresný súd rozhodol na základe nesprávneho posúdenia skutkových zistení, dostatočne sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a posúdil skutkový stav výlučne v prospech obžalovaného. Podľa názoru prokurátora výpoveď poškodenej G. B. z prípravného konania, urobenú v krátkom časovom odstupe po skutku, kedy si poškodená presný priebeh skutku musela pamätať najlepšie, súd prvého stupňa dostatočne nezohľadnil, ale vychádzal najmä z výpovede poškodenej na hlavnom pojednávaní, hoci poškodená vo svojej výpovedi z prípravného konania popísala konanie obžalovaného tak, ako je uvedené v obžalobnom návrhu. Aj z výpovedí svedkov O. T. a F. O. vyplýva, že v čase príchodu polície poškodená pred dverami bytu plakala a triasla sa, bola pod vplyvom alkoholu, no konanie obžalovaného popísala podrobne a uviedla aj to, akým spôsobom sa jej vyhrážal. Niet potom prečo vierohodnosť jej výpovedí oslabovať, keď navyše je potrebné do úvahy vziať i skutočnosť, že obeť

deliktov verbálneho vyhrážania spáchaného medzi blízkymi osobami majú tendenciu postupom času z ľútosti voči páchatelovi svoje výpovede meniť v tom smere, aby páchatelovi čo najmenej priťažovali. Vzhľadom na to, že podľa názoru prokurátora sa skutok stal tak, ako je uvedený v obžalobnom návrhu a že vina obžalovaného bola preukázaná, navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok podľa § 321 Tr. por. zrušil a aby podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu s tým, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný T. U. navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade odvolania prokurátora, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 13. septembra 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. decembra 2017, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivito i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne a presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného T. U. spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré odvolateľ navrhol vyhodnotiť inak, než ako to urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní a nie je v rozpore ani s právnym záverom tunajšieho súdu, vysloveným už v uznesení zo dňa 2. decembra 2016, sp.zn. 23Tpo/110/2016, ktorým na podklade sťažnosti obvineného T. U., podanej proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Partizánske, obžalovaného T. U., po zrušení prvostupňového uznesenia prepustil z väzby na slobodu.

Krajský súd napokon len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku, alebo argument uvedený v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o ňom a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v druhostupňovom konaní. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia prvého a druhého stupňa tvoria jednotu a preto je nadbytočné, aby krajský súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. S odvolacími námietkami prokurátora sa súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí riadne, náležitým spôsobom a podrobne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na súde vyššieho stupňa.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd nepovažoval odvolanie prokurátora za dôvodné, preto ho podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.